

Luonto- ja lintumatka Itä-Viroon 21.5.-25.5.2025 keskiviikko – sunnuntai

Matka-Kosonen Kerimäeltä järjesti tänä vuonna ensimmäistä kertaa luonto- ja lintumatkan Itä-Viroon. Ajankohta oli keväinen eikä helteistä ollut haittaa. Nousin matkabussiin Mikkelistä klo 8, josta jatkettiin Ristiinan ja Hietasen kautta 5- ja 4-tietä Helsingin Länsiterminaaliin. 4 matkalaista tuli mukaan Helsingistä ja matka Tallinnaan sujui kahdessa tunnissa MegaStar laivalla. Kaikkiaan mukana oli 20 matkailijaa, matkanjohtaja Anneli Puustinen ja kuljettaja Anssi Nousiainen. Matka jatkui saman tien satamasta kohti Itä-Viroa ja siellä Mäetagusen kylää ja Von Rosen Spa -hotellia. Tallinnasta mukaan tuli oppaamme Mikko Virta, 20 vuotta Virossa asunut suomalainen toimittaja ja tietokirjailija.

Koska matka ei ollut puhdas lintumatka, niin aloitin pitämään omaa havislistaani päiväkohtaisesti.

Perille päästiin parin mutkan kautta ja bussista voitiin ihailla virolaisia metsä- ja peltomaisemia. Maaston tasaisuus kiinnitti huomiota samoin peltojen laajuus, siis melko isoja lohkoja. Perillä hotellilla n. 18:30 päästiin heti illallispöytään. Pienen tauon jälkeen käytiin iltakävelyllä ja kuunneltiin lintukonserttia, jossa esiintyivät mm. kultarinta, satakieli ja ruisrääkkä. Kottaraisia näkyi nurmikoilla, joilta pyydystettyä hyönteisruokaa ne veivät ahkerasti poikasilleen.

Torstiaamuna maa oli märkä ja muutama pisara vettä oli vielä ilmassakin, kun kävin pienellä aamulenkillä ennen aamupalaa. Lintukonsertti oli mitä hienoin ja hienointa oli kuulla pitkästä aikaa useamman kuhankeittäjän viheltelyä. Aamuaurinko hiukan näyttäytyi ja kohta näkyi upea oriolus-koiras puun latvassa ja toinen lauloi vielä vieressä. Hotellille päästessä niiden laulu kuului huoneeseenkin avonaisesta kattoikkunasta.

Aamupalan jälkeen noustiin bussiin ja lähdettiin 8:30 kohti Vasknarvaa, joka on Peipsijärvestä Suomenlahteen lähtevän Narvajoen suussa oleva kylä. Matkalla pysähdyttiin Alutakusen suon kohdalla, mutta siinä oli esillä ainoastaan metsäistä peruslinnustoa. Jaaman kylän kohdalla pidettiin siinä olevan luhdan kohdalla uusi pysähdys. Näkyvissä oli tien vieressä ja sen suuntaisesti vesialuetta ja ruovikoita molemmin puolin. Ensimmäiset nähdyt mustatiirat lensivät luhdalla saalistamassa ja lähiruovikossa aivan tien laidassa oli mm. pajusirkku. Paikassa ei ole mitään erityistä tornia tai lavaa, joten havaintoja joutui tekemään tieltä.

Mustatiira, kuva Seija Torssonen.

Perillä Vasknarvassa ajettiin aluksi satamaan, jossa oli tekeillä aivan rannalle kolmikerroksinen teräsrunkoinen katselutorni. Se valmistuu oppaan tietojen mukaan heinäkuuksi. Siitä tulee olemaan hyvä katsella niin lintuja kuin vastarantaa eli Venäjän puolta. Satamassa näkyi lisää mustatiiroja ja ne lensivät aivan silmien edestä lähimmillään n. 10 m päästä. Joella näkyi myös sorsalintuja, jalohaikaroita ja ainakin kolme kalasääskeä.

Kuva Vasknarvan tornista.

Vasknarvasta ajoimme Smolnitsan dyynelle Peipsijärven rannalle ja katselimme järven rannattomalle ulapalle. Järvi on Euroopan viidenneksi suurin järvi. Missään ei juurikaan ollut muita turisteja, koska kausi ei ollut vielä varsinaisesti alkanut. Tuulisella järvellä lintuja näkyi vähän, havaitsimme kuitenkin mm. kymmenkunta tukkakoskeloa.

Lounaalle ajoimme edelleen samalla rannalla olevaan Kauksin Rannahoone ravintolaan. Lounaan jälkeen lähdimme luontopolkua pitkin ensin rantaa seuraillen ja sitten metsän poikki Alutagusen kansallispuiston luontokeskukseen, jossa katsoimme alueesta ja luonnosta tehdyn esityksen. Luontopolulla kuultiin mm. pikkusiepon laulua. Pikkusieppoja kuultiin vielä useassa paikassa myöhempinäkin päivinä. Bussi odotti meitä luontokeskuksella ja matka jatkui Iisakun kylän kauppapysähdyskeskuksen kautta kohti Selisoon suojeltua suota: Bussi jäi metsän keskelle odottamaan ja lähdimme kohti Selisoon suota. Puolen kilometrin jälkeen alkoivat pitkospuut, jotka kulkevat koko suon halki ja molemmissa päissä on sisäänkäynti suoalueelle. Päädyimme suon keskellä olevalle lammelle ja sen rannalle tehdylle pysähdyspaikalle. Lammella näkyi

ainakin telkkiä, sinisorsia, laulujoutsenia, tukkasotkia, taveja, mustakurkku-uikkuja, töyhtöhyyppiä ja nuolihaukka. Bussi palasi hotellille noin klo 18. Useat ryhmästä nauttivat spa:n palveluista, tarjolla oli parikymmenmetrin uima-allas ja ainakin 5 erilaista saunaa.

Perjantaiamuna oli tyyntä ja tihutti vettä allekirjoittaneen aamukävelyllä. Kelistä huolimatta linnut lauloivat hyvin puoli seitsemän maissa ja taas kuului ja näkyi yhtä aikaa kaksi kuhankeittäjää. Niiden ääntä kuului useammankin korviin huoneisiin asti. Aamupalan jälkeen noustiin bussiin ja lähdettiin kohti Toilaa. Perillä noustiin bussista ja kokoonnuttiin Oru Pargi Maastikukaitseala kyltille ja aloitettiin kävely Oru Pargi -puistossa. Puiston laidalla näkyi odotettu lintu eli pähkinänakkeli. Se kiipeili edustavasti lähipuissa ja myös talon seinällä. Puistosta siirryttiin alas merenrantaan pieneen satamaan. Rannassa oli pitkäkökko laiturin, jonka vieressä kivien päällä hyppi ja suki höyheniään hieno koiras mustaleppälintu, Jonkin verran näkyi vesilintuja ja kolmea lajia pääskyjä kävi juomassa laiturin betonilla olevassa lätäkössä. Rantaan kuului myös ruisrääkän ääni, vaikka paikka ei ollut kovin tyypillinen ao linnulle. Rannasta käveltiin parikymmentä minuuttia Toila Spa -hotellille lounaalle. Se olikin vähän isompi ja alun perin peräisin jo neuvostoajalta. Pihalla näkyi oikeita varpusia! Yhdeltä jatkettiin autolla Valasten putoukselle, Siinä pieni joki tuo vetensä rantajyrkänteen yläosaan, josta vesi putoa muutaman kymmenen metriä pystysuoraa seinämää alas. Kohdassa on portaot, joita pitkin pääsee alas rantaan. Emme jääneet siihen kauaksi aikaa, koska alkoi sataa enemmänkin. Ilma oli sateinen ja niinpä iltapäivän suunnitelmaa muutettiin ja ajoimme Narvaan. Kiertelimme siellä jonkin verran Mikko Virran selostaessa näkemäämme. Poikkesimme myös eväsostoksilla Astri-kauppakeskuksessa. Matkalla takaisin hotellille pysähdyimme Sillamäessä kuuluisien portaiden yläpäässä. Portaot johtavat merelle päin. Opas kuuli keltahempon ääntä ja odoteltuaamme hetken se myös mukavasti nähtiin. Samalla paikalla oli myös hemppoja ja kultarinta. Vielä ennen hotellia pysähdyttiin ihailemaan kukkivia arovuokkoja, jotka sateessa kyllä olivat vähän supussa.

Illalla pidettiin ensimmäinen iltahuuto ja lajimäärässä päästiin lukuun 98. Ilta kului hotellilla mm. spa:ssa käydessä.

Lauantai aamuna otimme matkatavarat mukaan ja lähdimme hotellilta klo 8. Ensin ajoimme Kohtla-järvelle ja katselimme 167 metriä korkeaa jättimäistä palavan kiven louhinnan jätevuorta. Sieltä matka jatkui Lahemaan kansallispuistoon. Bussi jätti meidät merenrantaan, josta alkoi Altjan luontopolku. Ihastelimme tyyntä, matalaa ja kivikkoista merenrantaa. Paikalla oli mukavasti merilintuja mm. ristisorsia ja kauempana merellä oli 5 allia ja isompi parvi mustalintuja.

Tyyntä Suomenlahden rantaa.

Aikansa rantaa seurailtuaan luontopolku lähti metsään. Polku ylitti pienen joen, joka kulka muutaman metrin syvyisessä kanjonissa. Opas Mikko näki vilaukselta kuningaskalastajan, joten jäimme joen ylittävälle sillalle odottamaan linnun mahdollista uutta tuloa. Katselimme kaikki tiukasti joen uomaan, kun toinen kunkku ilmestyi toisesta suunnasta ja alitti meidät ja jatkoi joenuomaa eteenpäin katselusuuntaan. Havainto sai monet ihastelemaan kunkun sinistä välähdystä uomassa. Luontopolun päästä löytyi bussi, jolla jatkettiin pilvisessä ja hieman tihkuisessa säässä Vihasoon lintutornille. Torni on rannalla ja maan puolella on peltoja, niittyjä ja metsää. Meren puolella oli muutamia luotoja, jotka olivat täynnä merimetsoja ja kyhmyjoutsenia. Rannan puissa istui 4 merikotkaa ja viides oli ohilennolla. Näimme myös rantaa pitkin lentävän suohaukan, mutta määrittäminen jäi Mikoltakin lajiparin sinisuohaukka/niittysuohaukka tasolle. Merellä ui ainakin parikymmentä lapasotkaa ja muitakin vesilintuja.

Sateen yltyessä lounaspaikka kutsui. Lounas syötiin Palmsen kartanon kievarissa ja allekirjoittaneen mielestä se oli paras ateria matkalla. Tarjolla oli perinneruokaa pitkien puupöytien ääressä. Matka jatkui Tallinnaan hotelli Metropoliin, jossa yövyttiin. Hotellilla hyvästelimme oppaamme Mikko Virran ja kiitimme hyvää opastuksesta.

Sunnuntaiaamuna aamupalan jälkeen klo 10 veimme matkatavarat linja-autoon ja aamupäivän jokainen käytti kävelyihin tai ostoksiin. Laiva MyStar lähti täpötäytensä klo 13.20 ja oli perillä Helsingissä 15:30. Laivalta allekirjoittanut näki vaalean muodon merikihun, alliparvia ja sepelhanhiparvia.

Bussi jatkoi välittömästi kotia kohti Kuortin ABC-aseman kautta Ristiinaan, Mikkeliin ja perille Kerimäelle.

Matka oli kokonaisuudessaan luontomatka vaikkakin allekirjoittaneelle enemmänkin lintumatka. Retken kokonaislajimäärä oli 118, joista kolme lajia vain opas Mikko havaitsi. Lintuja alueelta löytyy ja keskittymällä pelkästään niihin ehkä vielä enemmänkin. Retki antoi myönteisen kuvan Itä-Virosta, sen mahdollisuuksista ja linnuista. Suosittelen!

Retkikertomuksen laati Martti Veuro